

عنوان مقاله:

مدل های تربیت سیاسی در زنان سیاستمدار و تاثیر آن بر رقابت سیاسی در سطوح کلان (هیئت دولت و مجلس شورای اسلامی)

محل انتشار:

پژوهشنامه علوم سیاسی، دوره 18، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 47

نویسندگان:

سیده آمنه میرخوشخو - استادیار گروه علوم سیاسی، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه اراک.

سهیلا صادقی - استاد تمام گروه جامعه شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

یکی از راه های انتقال تجارب و مهارت های کنشگری سیاسی در نسل های مختلف، آگاهی به تجارب زیسته سیاستمداران است. تجربه بازیگری سیاسی به اقتضای نوع نظام سیاسی در هر جامعه ای متفاوت است چرا که ساختارهای نهادی، قانونی و سازمانی نظام های سیاسی و از سوی دیگر ویژگی های فرهنگی، تاریخی، دینی و فکری بر شیوه های بازیگری سیاسی، قواعد و نیز نتایج و دستاوردهای آن تاثیر می گذارد. تربیت سیاسی، به عنوان اولین و مهم ترین مرحله در شیوه های سیاست ورزی حایز اهمیت است؛ به طوری که اقسام تربیت سیاسی بر ویژگی های بازیگری سیاسی تاثیر به سزایی دارد که مهم ترین نمود آن در رقابت سیاسی آشکار می شود. در پژوهش حاضر، با استفاده از مصاحبه نیمه ساختار یافته و به کارگیری روش کیفی تحلیل داده ها از طریق کدگذاری به روش استراوس و کوربین، مقوله های مرکزی دو مفهوم تربیت سیاسی و رقابت سیاسی در ارتباط با تجارب زیسته زنان سیاستمدار ایرانی استخراج شد. در مجموع سه مدل تربیت سیاسی پیرو، تربیت سیاسی مبارزاتی، تربیت سیاسی شهروندی مفهوم بندی و با دو مدل رقابت سیاسی پنهان و رقابت در اقتدار سیاسی مورد مطالعه قرار گرفتند. سرانجام ارتباط مدل های تربیت سیاسی بر نوع رقابت سیاسی جمع بندی و تحلیل شد.

کلمات کلیدی:

تجربه ی زیسته، زنان سیاستمدار، تربیت سیاسی، رقابت سیاسی، مطالعه کیفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1790612>

